

Brüsszel, 2017. november 20.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Tervezet – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a határregisztrációs rendszer (EES) alkalmazása tekintetében történő módosításáról (első olvasat) – A jogalkotási aktus elfogadása = Nyilatkozatok

A Bizottság nyilatkozata

A határregisztrációs rendszert létrehozó rendelet összhangban áll a 693/2003/EK rendeletben¹ meghatározott kalinyingrádi tranzitrendszer jelenlegi formájával.

A kalinyingrádi tranzitrendszer jövőbeli módosítása esetén a Bizottság biztosítja a jogi aktusok közötti jogalkotási következetességet.

¹ A Tanács 2003. április 14-i 693/2003/EK rendelete az egyszerűsített átutazási okmány (FTD) és egyszerűsített vasúti átutazási okmány (FRTD) létrehozásáról, valamint a Közös Konzuli Utasítás és a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 99., 2003.4.17., 8. o.).

Ausztria nyilatkozata

Ausztria nagyra becsüli az észet elnökség annak érdekében tett intenzív erőfeszítéseit, hogy a tagállamok között széles körű konszenzus jöjjön létre ebben a fontos kérdésben.

Mindazonáltal a bűnüldöző hatóságok még mindig nem rendelkeznek kellő felhatalmazással arra, hogy a bűncselekményeket elkövető harmadik országbeli állampolgárok és más személyek azonosítása céljából hozzáférjenek a rendszerhez. Reményeink szerint erre megoldást jelent majd egyfajta interoperabilitás kialakítása.

Ezen túlmenően, a tagállamok menekültügyi hatóságai között hatékony együttműködés szempontjából előnyös lett volna, ha a menekültügyi hatóságok hozzáférést kapnak a határregisztrációs rendszerhez. Elengedhetetlen, hogy hatékonyan lehessen használni az olyan eszközöket, mint a határregisztrációs rendszer, amelynek kidolgozása hosszú ideig tartott, és sok pénzügyi és személyi erőforrást emésztett fel. A határregisztrációs rendszer egyik fő potenciális többletértéke veszett el azáltal, hogy a menekültügyi hatóságok nem kaptak hozzáférést a rendszerhez annak érdekében, hogy pontosan azonosítani tudják a harmadik országbeli állampolgárokat, könnyebben le tudják folytatni a menekültügyi eljárást, illetve könnyebben végre tudják hajtani a kitoloncolásokat.

Horvátország nyilatkozata

A Horvát Köztársaság egyetért a rendelet céljával, mivel az minden bizonnyal elősegíti az Európai Unió teljes területén a kedvező biztonsági helyzet megerősítését és fenntartását, amelynek előfeltétele többek között a külső határok jobb és működőképesebb ellenőrzése.

Ezt a célt az Európai Unió polgárai elemi érdekének kell tekinteni, a Horvát Köztársaság pedig elfogadhatatlannak tartja, hogy a szóban forgó rendelet alkalmazása nem kezdődik meg az operatív alkalmazás első napján az Európai Unió külső határain, ami azt jelenti, hogy szükségtelenül és bármiféle indok nélkül csökkenni fog annak hatása. Hangsúlyozni kell, hogy a jelenlegi rendeletjavaslat a hatálybalépésével átmenetileg fel fogja függeszteni a Schengeni határellenőrzési kódex 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt jelenlegi rendelkezést és a Horvát Köztársaság csatlakozási szerződésében foglalt meglévő rendelkezéseket, amelyek az uniós vívmányok szerves részét képezik. A Horvát Köztársaság hangsúlyozni kívánja, hogy magában a rendeletjavaslat címében az Európai Bizottság éppen az Unió külső határai vonatkozásában irányozza elő a végrehajtást, és ezáltal a valamennyi tagállammal való egyenlő bánásmódot is.

Azzal, ha a rendeletet nem alkalmazzuk egyformán a schengeni térség teljes jogú tagjaira és leendő teljes jogú tagjaira, például a Horvát Köztársaságra, a rendelet célja másodlagossá válhat, és fennáll az esélye annak, hogy amellet, hogy veszélyeztetjük az Európai Unió belső biztonságát, valamint a terrorizmus és a súlyos bűnözés elleni küzdelem hatékonyságát, még az európai polgárok felé is negatív üzenetet közvetítünk.

A rendelet eltérő alkalmazása operatív szempontból azzal a következménnyel járhat, hogy nem lehet rögzíteni a harmadik országbeli állampolgárok rövid távú, Unión belüli tartózkodásának időtartamát, mivel a határregisztrációs rendszeren keresztül nem lehet hozzáférni a VIS-hez, ami a schengeni vízum érvényességének ellenőrzését is ellehetetleníti. Mivel a Horvát Köztársaság e vízumot a horvát vízumokkal egyenértékűnek ismeri el, előállhat olyan helyzet, hogy engedélyezni fogja az országa területére való belépést a nem érvényes vízummal rendelkező, valamely schengeni országba tartó utazók számára, csupán azért, mert nincs hozzáférése a határregisztrációs rendszeren keresztül a VIS-hez, ez pedig felveti annak kérdését, hogy az említett személyek visszaküldési költségeit melyik tagállamnak kellene állnia.

Ezen túlmenően, amennyiben a rendeletet nem alkalmazzák a Horvát Köztársaságban, akkor nem lehet majd hozzáférni azon egyéb operatív adatokhoz, amelyek az Európai Unió külső határain és a schengeni határon gyakran átkelő személyekre – például potenciális terroristákra és a biztonság szempontjából gyanús egyéb személyekre – vonatkoznak.

Az ilyen jellegű egyenlőtlen alkalmazás az Európai Unió belső biztonságára nézve fenyegetést jelentő személyek mozgását azon határok felé terelheti el, amelyeken a rendszert nem alkalmazzák. A Horvát Köztársaság tekintetében ez azt jelenti, hogy az említett személyek mozgása az Európai Unió mintegy 1350 km hosszúságú külső határaitra terelődhet át, és esetenként olyan harmadik országokkal kellene számolni, amelyekben fellelhető a fokozott intolerancia, a radikalizmus és az erőszakos szélsőségesség, sok esetben a háborús övezetektől saját hazájukba visszatérő külföldi terrorista harcosok miatt, mindez pedig a Horvát Köztársaságban is növelheti a terrorizmus kockázatát.

Ezen túlmenően a rendelet egyenlőtlen alkalmazása a határokon átnyúló forgalom áramlására is súlyos következményekkel járhat, mivel a bevezetett szisztematikus ellenőrzéseken túlmenően az úti okmányok kézi ellenőrzéséhez több időre lehet szükség, mint az automatizált ellenőrzésükhöz, ami azzal a veszéllyel járhat, hogy a határőrök esetleg nem lesznek képesek a megfelelő biztonsági profilalkotásra.

Figyelembe véve a felsorolt érveket, hosszú uniós külső határszakasszal rendelkező tagállamként a Horvát Köztársaság rendkívül érdekelt abban, hogy sikerüljön módot találni e rendeletnek az elfogadása pillanatától kezdődően az Európai Unió valamennyi külső határán történő alkalmazására, ami lehetővé tenné a rendelet eredeti céljának optimális megvalósítását.
